

gosenica zarije se po zimi globoko pod kakim popkom v lub drevesa in ondu prezimi. Pomladi se živi od mladih in cvetnih pecljev, v katere se zaje, ki seveda vsled tega usahnejo. Proti temu škodljivcu človek ne more dosti storiti. Pri mlajših drevesih se pač odstranijo poganki, v katere se je zajedel, pri večjih pa to ni mogoče. Tukaj morejo kaj storiti le tiči, na katere mora torej gledati sadjar.

Jabelčni zavijač (*Corpocapsa pomonella*) je jako nevaren jabolkom in hruškam. Ta metulj se težko loči od drevesnega lubja in ga je zato težko zasledovati. Njegove prednje peruti imajo sive in rujavne proge in se svetijo, zadnje so rujavosive. Ta metulj leta v juniji in juliji in je razširjen po vseh delih sveta. Jajčice poklada na nezrela jabolka in hruške. V osmih dneh se iz jajčic izvale gosenice, ki se vdero v sad. V enem mesecu izleze iz sadu gosenica in zaleze pod odstopljen lub drevesa, kjer se premeni v bube. Če pridejo te ličinke z zgodnjim sadjem v sadno shrambo, tu izlezejo in se v kakem kotu zapredejo.

Da se ta mrčes preveč ne razširi je dobro, če se zbira hitro odpalo črvivo sadje in daje prešičem, predno črvi izlezejo. Če rabi tako sadje za gospodarstvo, morajo se ličinke (črvi, gosenice) pokončati in odpadke primerno pokrmiti. Pa tudi s tem polovimo več tega škodljivca, če mu napravimo umetna skrivališča na drevesu. Stare cunje privežemo na drevesa in jih večkrat pregledamo, če se je vanje nabral kak mrčes, da ga pokončamo. Tudi je dobro če privežemo v sredi drevesa okrog debela slamnati pas, ter večkrat ogledujemo, če se je nabralo vanj kaj teh škodljivcev.

Zlatozeleni in rudeči jabelčar (*Rhynchites auratus* in *Rhynchites Bacchus*) sta jako škodljiva rilčna hrošča. Oba se pokažeta že pomladi. Svoje škodljivo delo pa začneta še le v rožniku, ko ležeta svoje jajčica v mlado sadje. Ličinke izlezejo v sredo sadu, kjer se žive od pešek. Sadje potem prezgodaj odpade. Ličinke izlezejo potem iz sadu, kjer gredo v zemljo, kjer se spremene v bube.

Tega škodljivca s tem pokončaš, ako v maji ali juniji pod drevesa pogrneš rjuho in potem nanjo hrošče otresaš in jih potem pokončaš. To daje zares precej dela, ali je velike koristi. Razširjenje se pa tudi že s tem precej ovira, če se odpalo sadje precej pobira, da bube še nimajo časa izlesti. Tako nabrano sadje je najboljšje, če se hitro živini pokrmi, najbolje prasičem.

(Dalje sledi.)

Kmetijske raznoterosti.

Razpošiljanje krompirja po zimi. Vreče, v katerih misliš krompir poslati, namoči v mrzli vodi. Potem se dene krompir v vreče, ki se zopet polijejo z mrzlo vodo. V takih vrečah krompir ne zmrzne pri največjem mrazu. Led, ki se naredi po vreči, brani namreč mrazu do krompirja.

Vrane dobre pokončevalke mišij. Letošnjo pomlad je bilo posebno veliko mišij v Alzaciji. Pomladna moča jih je bila prisilila, da so v velikem številu prišle iz svojih lukenj.

Vrane so jih pa kaj pridno pokončevale. Jedna sama jih je v kratkem po 12 pojedla.

Solčnično seme je dobra piča za perutnino. Kokoši, katerim se daje to seme, obilneje neso in dobe lepše perje, kar je posebne važnosti, če se kokoši mislijo pokazati na kaki razstavi.

Da kruh ne plesne, je baje dobro, če hlebce deneš, ko so spečeni v vrečo, katere se drži moka. Vrečo zaveži. Dan predno kruh rabiš, ga vzemi iz vreče, malo poškropi z vodo in deni v klet. Na ta način se baje kruh več tednov ohlani.

Poučni in zabavni del.

Družba svetega Mohorja.

(Konec.)

Iz koledarja posnamemo, da ima družba letos vkupe 57.398 udov, nekoliko manj nego lani. Žalostno je, da vsled neugodnosti razmer se število udov v Lavantinski škofiji vsled uboštva se pomanjšalo za 1027 članov, dočim se je število udov v drugih škofijah povečalo za 744. Mej ogerskimi Slovani se žal družba ne more razširiti. Vkupe ima 189 članov in se je baš lani število udov pomanjšalo za 22 udov. Čudimo se temu ne, ker madjarski pritisk ovira razvoj narodne zavesti mej ogerskimi Slovenci.

Z veseljem smo iz koledarja poizvedeli, da je dovršen družbin dom v Celovci, v kateri hiši ima sedaj družba svojo tiskarno. Mnogo ovir se je stavilo družbi, a z odločnostjo je odbor vse te ovire premagal. V pomemben Celovci stoji sedaj dom najbolj razširjene slovenske družbe. To mora ugodno vplivati tudi na narodno zavest vseh koroških Slovencev. Kak pomen bode imel ta dom za Slovence v Koroškem, je pač najboljši dokaz to, kako so se nemški celovski mestni očetje ustavljali temu podjetju. Kolikor je le bilo mogoče, so to podjetje ovirali.

Drugo leto izda „Družba sv. Mohora“ zopet šest knjig. Poleg že omenjenih velikih „Zgodeb sv. pisma“, katerih izide prvi snopič, in molitvenika „Krščansko Devišstvo“, izide „Slovenski Živinorejec“, katerega je spisal Fran Dulár, okrajni živinozdravnik v Bosni. Slovenci se mnogo pečajo z živinorejo in po mnogih slovenskih pokrajinah je pač živinoreja glavni del narodnega gospodarstva. Zaradi tega je taka knjiga velike važnosti za gospodarje in gospodinje, pa tudi za hlapce in dekle, ki imajo pri živini opraviti. Če se pri živinoreji umno postopa, se mnogo več priredi, nego če se živino zanemarja in nepametno krmi, kar se žal le prevečkrat zgodi. Slovensko slovstvo ima sicer nekaj del o živinoreji, ali so postala že jako redka. Poleg tega so pa tudi že precej zastarela. Znanosti hitro napredujejo posebno prirodnoznanstvene znanosti, ki so podlaga umnemu živinarstvu, kakor umnemu kmetijstvu sploh. Zato je pa naravno tudi živinoreja mnogo napredovala, ker je dobila v prirodnoznanstvu zanesljivo podporo. Pa tudi slednje lete se pomnože skušnje, katere je treba uporabiti. Pa tudi v več